

Reflektioner efter 10.e januari-lägret i Jakan. (från oss som instruerade)

Peter Spangfort

För 10.e gången avverkades alltså ett januariläger i Jakan, och man kan ju inte annat än konstatera att tiden går fort. Det var jag Peter, samt Ubbe o Janne som höll i passen vilket vi gjort de senaste 6 åren.

Under de första åren testade vi lite olika konstellationer av instruktörer vilket var spännande, men efter några år bestämde jag att det nog var så här vi skulle försöka gå vidare. Jag hade en idé om att det borde vara möjligt att skapa ett återkommande läger som fokuserade lite mer på dan-graderingar än "vanliga" läger och där det även skulle vara möjligt för utövare som inte var direkt kopplade till de stora klubbarna att komma och göra sin svartbältestest.

I början var det lite si och så med hur vi som instruktörer planerade för lägret och jag gjorde faktiskt en hel del "uppföljning" bland de som tränade, vilket vi använde som input för att försöka förbättra träningsupplägget mm, inte alltid så lätt för oss som håller pass i ur och skur, men säkert ganska nyttigt. Responsen var inte alltid helt positiv bland deltagarna kan jag ju avslöja.

Graderingarna höll inte alltid den nivå jag tyckte de borde hålla, men det var nog något som gällde generellt i Sverige på den tiden. Glädjande nog är det idag väldigt stor skillnad och jag tror alla håller med om att det är bättre nu. Jag tror och hoppas att just Jakanlägrens bidrag i detta, även om det naturligtvis inte enbart berott på dem.

Antalet deltagare har de senaste åren legat på runt 70 personer och det är alltid många klubbar representerade, främst från Stockholmsområdet, men också från exempelvis Tyskland.

Eftersom det var ett litet jubileum så planerade vi in lite extraaktiviteter, vilket alla verkade uppskatta. Vi hade exempelvis representanter från Japanska föreningen ute och dagen till ära hade de klätt upp sig i fantastiskt vackra Kimonos. De överlämnade en present till klubben att ge vidare till någon vi tyckte skulle uppmärksammas och den gick till vår kassör Pier Petronio.

Två av våra ungdomar, Oskar och Felicia, inledde graderingen med att göra en liten uppvisning och då deltog även Jimmy och Janni. Samtliga har en gång startat i Jakans barn/ungdomsträning. Deras uppvisning finns att beskåda på Youtube.

Vi hade även ett bildspel med bilder tagna av vår "hovfotograf" Magnus Hartman, från lägret 2005 och framåt. Det är väl inte helt omöjligt att det kommer att utökas med bilder från årets läger.

Slutligen kan jag ju inte annat än att konstatera att det (numera) traditionella januarilägret i Jakan är en mycket trevlig tillställning. Ett stort tack till Ubbe, Janne, de som bidrar med arrangerandet i Jakan samt alla som kommer och tränar, för att ni är med och startar aikidoåret på ett sånt fantastiskt sätt.

Tack alla och vi ses på mattan

/P

Urban Aldenklint

Det var som vanligt ett mycket väl organiserat läger med en "skön" blandning av personer och stilar. Jag tror att det är den springande punkten med detta årliga läger, det attraherar många oavsett stil.

Tyvärr hade jag ont i benet under lägret och åt smärtstillande så mina egna insatser kan vi väl lämna därefter denna gång. Men det är alltid kul att se och höra hur Janne o Peter gör och förklarar. Det är en av de fina sakerna med aikido, det tar liksom aldrig slut, man kan alltid hitta nya infallsvinklar på det man gör.

Graderingarna var i mina ögon bra denna gång, inga konstigheter utan tydliga tekniker som gör det lätt för oss examinatorer att bedöma nivån på. Janne är dessutom en bra utropare som utan att stressa klargör vad han vill se.

Så tack för en trevlig helg alla ni som var där och ett speciellt tack till er som arrangerade.

Kram Ubbe

Jan Nevelius

Nu är det 6 år sedan jag blev inbjuden att undervisa tillsammans med Urban och Peter på graderingslägret i Jakobsberg. Det är verkligen glädjande att lägret verkar ha blivit en sådan samlingspunkt för många olika klubbar från många olika platser i landet. Det är också slående vilken god stämning det är på lägret. Trots att det är ett graderingsläger och många är nervösa för egna och andras graderingar så är stämningen sällsynt vänlig och positiv.

För mig personligen är det verkligen roligt att få vara med och träna för, och med, flera gamla och nya aikidovänner, som jag inte träffar så ofta, men känner stor samhörighet med. Det finns liksom flera olika aikidofamiljer – de man tränar dagligen med i den egna dojon, och de man träffar någon gång om året på gemensamma läger. Det är något speciellt med dessa möten som fortgår över längre tidsperioder....

Förutom den goda stämningen och vänskapen är det verkligen kul att se hur graderingarna i mitt tycke har utvecklats och att nivån höjts ordentligt genom åren. Det bevisar att vi kan växa tillsammans i bra aikido anda och höja kvaliteten utan att behöva tävla och konkurrera.

Jag hoppas vi ses på många januariläger i Jakobsberg i framtiden ☺

Jan Nevelius